

CLAUS HAGSTRØM

MÅNESKIN

DREAMLITT

Dette er en læseprøve af *Måneskin*

Måneskin

Claus Hagstrøm

Læseprøve af 1. udgave 2017

Forlaget DreamLitt | www.dreamlitt.com

Redaktør | Jørn Sørensen

Omslag | Rasmus Hjulgaard

Opsætning | Dina Hvidgaard

Alle rettigheder forbeholdes. Fotografisk, mekanisk eller anden gengivelse af denne bog eller dele heraf er kun tilladt med forfatterens skriftlige tilladelse ifølge gældende dansk lov om ophavsret.

CLAUS HAGSTRØM

MÅNESKIN

DreamLitt

Dette er en læseprøve af *Måneskin*

I samme serie
Solstrejf

“Jeg er aldrig mere alene, for nu er natten kommet, og med månen og min skygge er vi tre. Sammen skal vi vandre i det hvide lys ved gudernes flod.”

Prolog

Hun vånder sig, da det ringer på døren. Det har været en af de travle dage, og hver en fiber i hele hendes krop værker. Det svier imellem hendes ben, og kæbens muskler er ømme. Hun lader sin smertende og næsten hudløse tunge glide langs tænderne. De føles ru og belagte, og hun ved med sikkerhed, at de er misfarvede af for mange cigaretter og for meget kaffe. Med en sær, uforklarlig og næsten masochistisk tilfredshed finder hun med tungespidsen den løse og værkende kindtand, der sidder allerbagerst. Hun burde for længst have været ved tandlægen med den, men pengene, hun lægger fra til tandlægebesøget, forsvinder altid som dug for solen. Jimmy skal også snart have nye vinterstøvler, tænker hun distræt på det kommende efterår, mens hun kører en hånd gennem det lange, tynde hår.

Hun trækker endnu en gang den kolde luft ind i den ødelagte tand, og med smerten dunkende i den som et skalkeskjul for hendes sviende underliv, rejser hun sig op og går de få meter hen over det slidte linoleum mod den frønnede butiksdør. Hvor kunden endelig er holdt inde med at klemte med ringeklokken. Hun åbner rutineret både dør og satin-kimono i én glidende bevægelse, mens hun finder et skævt og æggende smil i sit store arsenal af professionelt påtagede miner.

– Hej skatter, siger hun indsmigrende, mens aftenluften strømmer ind i det indelukkede lokale.

I hendes rutinerede øjne ligner manden i døråbningen ingen og alle. Det tager hende et splitsekund at døbe ham

Truckeren. Hans plettede, mørkeblå arbejdsjakke udført i skinnende nylon, de sorte træsko uden hæle, de nedslidte lyseblå jeans og den ternede skjorte er alt, hvad hun behøver for at genkende ham og hans type. Hun døber altid sine kunder. Så er de nemmere at huske dem fra hinanden, hvis hun skulle få brug for det senere.

Hun lader vanemæssigt blikket glide rekognoscerende ud på gaden, da hun lukker manden ind i butikken. Hendes vagtsomme blik registrerer, at gaden er øde og tom.

Hun tænder for det røde skilt ved siden af butiksdøren.

Optaget, står der bøjet i neon.

Kunden med det flakkende blik og det tynde og fedtede hår træder ind i den tidligere slagterbutik i den for længst uddøde butiksgade. Hans træsko laver næsten uhørlige gummilyde hen over gulvet, da han målrettet stiler mod glasbordet, hvor menuen med ydelserne sirligt ligger placeret ved siden af en vase med en buket støvede blomster i plastik. Truckeren overrasker hende som forventet ikke med sit valg fra menukortet. Hun tager imod hans krøllede pengesedler og lægger sig rutineret på ryggen, mens hun fikserer sit blik mod den evige plet i loftet. Pletten har i hendes tanker form som et bestemt land. Et land, hun pinedød ikke kan huske navnet på. Hver gang hun bemærker pletten, ærgrer hun sig over, at hun ikke var videre flittig i skolen. Havde hun bare været nærværende, så havde hun vidst, hvad landet hed. Hun rynker panden i dyb koncentration.

Truckerens bug føles som en klode mod hendes egen helt flade mave. Hun kan se en sveddråbe løbe fra hans isse. Hun følger dens vej hen over den fedtede og skaldede hovedbund.

Truckeren retter sit blik ned mod hendes spæde bryster, og hans ivrighed får dråben til at slippe sit omklamrende tag i den skaldede isse. Den rammer hende på kinden som en vildfarens tåre. Hun forsøger ikke at fjerne den ...

Hun mærker hele hans vægt presse hende tungt ned i madrassen, da han med begge hænder kupler hårdt om hendes bryster. For anden gang indenfor kort tid vander hun sig klagende – denne gang over truckerens gramsen.

– Åh ja, skatter, knep mig ... Leg med mine patter! siger hun med en stemme, der ikke er hendes.

Truckeren befamler hårdhændet de små bryster, og han grynter og fnyser som en orne, da han endelig får sin betalte udløsning i et sidste svedende og dybt stød i hendes mishandlede indre.

Han rejser sig prustende op. Hans blik er igen flakkende, men nu er den indledende, næsten uskyldige generthed afløst af simpel bondeanger. Hun har set det ske så mange gange før. Med besvær får han sig famlet i tøjet, der er lagt på skamlen ved glasbordet. Knapperne i den ternede skjorte er en udfordring for hans rystende fingre, og han får den knappet skævt. Han kan åbenbart ikke komme hurtigt nok ud af slagterbutikken. Hun må kæmpe for at skjule sin afsky.

Med et dybt suk fisker hun kondomet op fra gulvet ved siden af sengen, hvor kunden har smidt det, og binder rutineret en knude i den åbne ende. Så lader hun det dumpe ned i skraldespanden med et hørligt klask, inden hun tager det forvaskede, rosafarvede håndklæde, der ligger krøllet sammen i en bylt på gulvet. Hun folder håndklædet som altid og breder det ud, som var det en smuk sommerfugl, og skjuler pletten

fra hans og hendes underliv. Sommerfuglen tjener sit formål.

Truckeren står allerede henne ved døren og mumler ned i gulvet.

– Tak for denne gang.

– Vi ses, skattemand, svarer hun kækt og vinker til ham, da han forlader butikken.

Hun smækker døren bag ham, og han forsvinder ud af syne på gaden i de tidlige nattetimer. Hun trænger til en cigaret og et bad. Det har været en travl dag med mange af hans slags uden de store krav til andet end svensk, dansk og fransk.

Hun lader neonskiltet brænde rødt ved døren for at få lidt fred fra strømmen af hungrende kunder, der utvivlsomt venter derude. Hun træder ud af de skrammede lakstilletter, og med en udmattet bevægelse smider hun sin kimono i vasketøjskurven i baglokalet. Den står behændigt placeret ved siden af en gulnet brusekabine af plast.

Hun træder nøgen ind i kabinen og trækker skydedøren til. Den giver en knagende lyd. Så åbner hun for de hårde og ubarmhjertige vandstråler, der energisk må kæmpe sig vej gennem kalken i brusehovedet. Vandet sprutter modstræbende, og hun er lige ved at tro, at det taber kampen til kalken, da de tynde og syleskarpe stråler endelig rammer hendes røde hår.

Hun kæmper et øjeblik med at sæbe håret ordentligt ind, men snart kan hun se skummet stå som en morsom hat på sit hoved spejle sig i brusekabinens glas. Hun griner fjoget af det sjove spejlbillede, der langsomt forsvinder i dampen, og hun hører derfor ikke, da yderdøren forsigtigt låses op, og nogen træder uindbudt ind i butikken.

Kapitel 1

Egentlig havde han forestillet sig, at han blot skulle se på hende gennem den rude, der vendte ind mod porten til baggården. Han var endda gået så langt som til at skrabe lidt af den fedtede kalk af ruden med sine fingernegle. En kalk, som slagteren havde smurt på, da han i hine tider lukkede forretningen ned for bestandigt. Åbningen i kalken havde givet ham et perfekt udsyn til sengen midt i lokalet, men i sidste øjeblik havde han besluttet sig for, at gaden alligevel var for befærdet til, at han ville tage chancen og se hende gennem vinduet her. I stedet blev det frelsende svar: elektronik.

Det havde faktisk slet ikke været så nem en opgave endda at placere det trådløse kamera perfekt. Han måtte svede i over en time, inden han var tilfreds med dets endelige placering. Heldigvis vidste han fra sit grundige forarbejde, at hun aldrig ankom til massageklinikken tidligere end klokken elleve, så han havde trods alt haft god tid til sit forehavende, og gemmestedet i røgalarmen var intet mindre end perfekt. Placeringen gav ham fuldt udsyn over lokalets ganske få kvadratmeter.

Nu sidder han i sin bil, som er parkeret nogle få hundrede meter væk fra klinikken. Han snuser grådigt ind gennem næseborene, og han nyder duften af den gode kaffe, da kruset fyldes med væsken fra termokanden. Bilruden er rullet lidt ned, og den kølige septembersnats friske luft blander sig lifligt med kaffeduft. Han har tilsluttet sin mobiltelefon til det trådløse kamera, og det transmitterer et perfekt spejlbillede af den øjeblikkelige virkelighed i den nedlagte slagterbutik.

Hun sidder på køkkenskamlen i hjørnet af lokalet. Hendes albue hviler tungt mod en grålig laminatbordplade, der er dekoreret med brune rande fra mange kopper med billig pulverkaffe. Imellem hendes fingre sidder en cigaret fastklemmt. Han kender hendes foretrukne mærke, ja, han kender alt til og om hende.

Det er forbavsende så megen information, man kan få om et menneske ved at besøge dets hjem og arbejdsplads i det skjulte, tænker han med et fornøjet smil.

Hendes hoved hænger mellem de ludende skuldre. Hendes ben er gledet ud til siden på den lave taburet. De høje laksko er sparket af, og hendes kimono står halvt åben. De slanke ben med den næsten perfekte hvide teint, man ofte ser hos mennesker med rødt hår, pirrer ham. Hun er næppe mere end ethundredeogtres centimeter høj, og på trods af at dåbsattesten har afsløret, at hun er sidst i trediverne, så ligner hun stadig en purung pige. Det er der sikkert mange kunder, der sætter pris på, tænker han med et fnys af afsky.

Han tillader sig at lade venstre hånd glide ned mod buksernes gylp. Bukserne er stramme. Så stramme, at hans stenhårde pik smerter over den trange indespærring. Med en rutineret bevægelse åbner han gylpen, trækker sine boxershorts til siden og lader pikken møde friheden i den kølige natteluft. Han ser med en vis tilfredshed og stolthed på sin rejsning. Den knejser rank i luften. Stadig med sin venstre hånd kærtegner han den blidt, mens han på skærmen nyder synet af hendes spinkle lår og lægge. Selvom han bruger den forkerte hånd, så nærmer udløsningen sig faretruende hurtigt. Modvilligt slipper han grebet og nyder nogle få sekunder med følelsen af orgas-

men, der først presser sig på og siden ruller uforløst tilbage i nervebanerne.

En lille lastbil uden anhænger forstyrrer hans nydelse. Den nærmer sig langsomt og nærmest søgende gennem gaden i den modsatte kørebane. Det er ældre lastbil. Han kan se, at den er overstrøet med buler og skrammer. Lastbilens chauffør parkerer cirka halvtreds meter fra klinikken. Motoren går ud med hørligt suk. En moden og noget korpulent mand stiger ud af førerkabinen og famler sig ned ad dens trappe. Chaufføren bekymrer sig ikke om at låse lastbilen. Han står ubeslutsomt et øjeblik på fortovet under gadelygten, mens han skutter sig og kigger søgende rundt i gaden. Så hiver han resolut op i sine posede cowboybukser og skjuler udsigten til den hvide bagdel, inden han sætter kurs mod døren, hvor neonskiltet med de røde bogstaver forkynder, at her er *Ledigt*.

Kunden ringer på døren med gentagne hårde tryk på ringeklokkens knap. Inde i bilen på telefonens skærm ser han hende skære en pinefuld grimasse, da hun rejser sig og tværer cigaretten ud i et overfyldt askebæger, inden hun rutineret tager sine høje sko på igen og klapper hen over gulvet for at lukke kunden ind.

Han kan se penge, der skifter hænder, og chaufføren, der famlende klæder sig af. De to i lokalet lægger sig på sengen. Han zoomer ind på billedet med telefonens touchskærm. Han er ikke interesseret i at se på kundens kødfulde og behårede lyserøde griseryg, der bevæger sig rytmisk op og ned over den spinkle kvinde. I stedet fanger han hendes tomme blik på skærmen. Blikket er fast rettet lige op i loftet. Pludselig fæstner hendes øjne sig som en laserstråle direkte mod hans

via den ombyggede røgalarm, og han føler sig et øjeblik i fare for at blive opdaget. Men hun ser ikke kameraet ... Blikket er stift og tomt. De ord, der kommer ud af hendes mund, når aldrig op til øjnene.

Åh ja, skatter, knep mig ... Leg med mine pletter! siger hendes læber i trist ensomhed.

Hun er en falsk og billig luder. Han skruer højere op for lyden på telefonen. Hendes stønnen blandet med den kopulerende kundes prusten strømmer ud ad hovedtelefonerne og derfra direkte ud i hans skød. Han rager fat om den fornyede rejsning og får fugtige fingre af den præ-sæd, der ligger som små, gennemsigtige dråber på hans glans. Han gnutber lemmer hurtigt og hårdt nu, mens han konstant agter på ikke at få sin udløsning for tidligt.

Hendes kunde skal ikke bruge lang tid på at få fuld valuta for sine sekshundredekroners dansk med gummi. Kameraet viser, hvordan hun hurtigt og rutineret får manden sendt videre, og få sekunder efter kan han ved selvsyn se kunden sætte sig ind i sin skrammede lastbil og køre bort fra gaden. Han kigger på sit robuste og vandtætte armbåndsur. Massageklinikken lukker ifølge annoncen i formiddagsavisen først om nogle timer. Men lysskiltet ved døren skifter ikke fra *Optaget* til *Ledigt*.

På skærmen ser han hende tænde endnu en cigaret, mens hun åbner for vandet i den brusekabine, der på interimistisk vis er sat op i lokalet. Hun slukker cigaretten i askebægeret, kaster sin kimono i vasketøjskurven og stiger ind i plastikfir-kanten. Snart skjuler dampen og duggen en stor del af hendes krop. Han beslutter sig for, at det nu endelig er tid.

Han finder sin rygsæk på bagsædet og lukker overvågnings-appen fra telefonens skærm. Med stort besvær får han bakset den stive pik tilbage i bukserne. Derefter stiger han ud, lukker forsigtigt bildøren bag sig og bevæger sig ud på den korte tur i retning mod massageklinikken. Hans støvler laver ikke en lyd mod underlaget. Sålerne er af kraftigt gummi. Han stiller sig foran klinikkens dør og tillader sig selv et øjeblik til at få styr på sin ophidsede vejtrækning. Fingrene fisker et bundt nøgler frem fra rygsækken. Hurtigt, sikkert og uden at tiltrække sig unødigt opmærksomhed får han låst døren op. Rundt om ham sover byen i provinsen, hvor søvejen møder de tretten landeveje. Selv de tre værtshuse, der ligger på stribelængere nede ad gaden, er tavse.

Han lukker forsigtigt døren bag sig og står stille et øjeblik, mens den ophidsede krop kommer under kontrol. Hans pik er stadig hård som granit. Her lugter af svedige og snavsede mennesker. Og af skam.

Han kan svagt skimte hendes spinkle silhuet gennem brusekabinens tilduggede glas. Hun har gudskelov ikke den mindste anelse om, at han er her ...

Med et tilfreds smil om læberne lyner han bukserne ned og finder igen sin pik frem. Han tager et kondom fra glasskålen på bordet ved siden af menukortet og trækker det med besvær ned over det dunkende lem. Han krænger den grønne rygsæk af og lyner den forsigtigt op, mens han kigger forventningsfuldt ned i den. Pistolen er sort og overraskende let. Det er en Glock 19 produceret til det amerikanske militær, og den er udført næsten udelukkende i plastik. På pistolens løb har han monteret en lyddæmper.

Han holder den frem ud for sin hofte med højre hånd. Hans ærme er gledet lidt op og åbenbarer de farvestrålende tatoveringer på underarmen. Den venstre hånd er travlt optaget af at gnubbe den nu kondomindpakkede pik. Vandhanen jamrer, da hun lukker for vandstrålen. Hun åbner plastikdøren til kabinen med en knagende lyd og træder ud på det håndklæde, hun har smidt som dråbefang på gulvet.

Han stirrer tavst på hende, mens han står helt stille. Hendes ellers så hvide hud er rød og spættet af det varme vand. Det hvide i hendes øjne har fået samme rødlige kulør, efter at hun tydeligvis har gnedet sin makeup af dem under sit bad. Hendes røde hår hænger i to tykke og våde stammer på hver sin side af de udmattede ansigtstræk.

Håret dækker næsten de små spidse bryster med de jordbærfarvede brystvorter. Han lader hurtigt sit blik vandre ned over hendes mave. Hendes køn er fyldt med mikroskopiske rødlige knopper, som intimbarberingen øjensynligt har efterladt. Det ser han nu, hvor han for første gang er helt tæt på hende. Der går overraskende lang tid, inden kvindens trætte øjne opfanger, at hun ikke er alene i lokalet. Han når at tale roligt til hende, inden hendes overraskelse bliver til et opskræmt skrig.

– Vær helt stille, så sker der dig ikke noget.

Han gør et kort nik med hovedet i retning af den sorte Glock-pistol i sin hånd. Hendes blik er opskræmt, men hun er trods alt klog nok til ikke at skribe. Piger i den metier bliver kloge relativt tidligt, tænker han koldt.

Med rystende hænder og arme gør hun et ynkeligt forsøg på at skjule sin nøgenhed for ham. Hendes åbenlyse sårbarhed

tænder ham blot yderligere. Han gnutter den indelukkede pik med håndfladen, hurtigere nu, men på intet tidspunkt slapper han af i den hånd, der bærer på døden.

– Hvad vil du? Jeg tilbyder altså kun de blide former, forsøger hun sig i forretningsmæssig tone, men hendes bævrede stemme afslører åbenlys frygt.

Hun er angst, og hun er udmærket klar over, at han ikke er en almindelig kunde med lidt for ekstraordinære seksuelle lyster.

– Ned på gulvet! På ryggen, som den luder du er, kommanderer han med hård stemme.

Han kan se, at hun trods pistolen overvejer, om hun kan slippe forbi ham og ud ad den frelsende dør. Hun er langt modigere, end ungpige-udseendet lader omverdenen tro.

Han smiler overbærende.

– Det kan du godt glemme. Du er død, inden du når derhen, siger han roligt og gentager stadigt smilende sin ordre om, at hun skal lægge sig på gulvet.

Hun begynder at hulke stille og sætter sig langsomt ned på det smudsige linoleumsgulv. Han stiller sig med spredte ben hen over hende. Hun ser op på ham med fugtige og bedende øjne.

– Helt ned på ryggen, din klamme so!

Han prikker hende hårdt i panden med pistolens lyddæmper. En lille cirkel former sig på pandens hvide hud, da han trækker pistol og lyddæmper tilbage. Hun slår artigt øjnene ned og lægger sig lydigt fladt på ryggen. Hun må have svært ved at se på ham? tænker han.

– Tør dine øjne, din so, der er alt for mange ligegyldige tårer. Du skal kunne se mig!

Hun tørrer snøftende sine øjne med bagsiden af den ene hånd. Det stopper dog ingenlunde hendes nu tiltagende hulken. Snottet bobler klæbrigt i det ene næsebor. Det våde hår danner en pyt af vand på gulvet, hvori månens kolde skin lyser hvidt. Han er rede nu. Ventetiden i bilen har gjort ham utålmodig.

– Sut på dine fingre, min lille skat! siger han insisterende til det hulkende stykke menneskelige affald under sig, mens han utålmodigt vifter med sin Glock.

Hun stikker med tøvende bevægelser pege- og langfinger i munden og stirrer apatisk på ham. Måske er hun allerede knækket? tænker han og trækker på skuldrene med en ærgerlig bevægelse.

– Gør dem helt våde.

Hans stemme er hæs nu. Udløsningen er tæt på. Hun sutter og savler ivrigt på fingrene som befalet. Overraskende lydig på trods af angsten. Hun er og bliver luder helt ind i sjælen. Det er de alle sammen. Han fnyser hånligt.

– Det er nok nu! De er våde nok. Leg med dig selv, jeg vil se dig kneppe dig selv med fingrene! kommanderer han skarpt.

Månens lys har flyttet sig en anelse og rammer nu hendes glinsende køn. Det er næsten guddommeligt.

Som befalet stopper hun med at slikke på fingrene, og lydigt lader hun dem glide direkte ind i sit våde skød. Han kan ikke kontrollere det længere. Øjnene flakker mellem hendes angstfyldte ansigt, stadig med cirklen i panden, og videre ned til hendes fingre, der bevæger sig rytmisk ind og ud af skødet. Han lader ugers indestængt lyst og begær sprede sig fra lysken

og ud i spidsen af den hårde pik. Han har gemt det til hende. Gennem hele den periode, hvor han har overvåget hendes hjem og klinikken i Vestergade, har han konstant gnedet sit lem til randen af udløsning for så at stoppe igen for at spare sig til netop *dette* øjeblik. Det er første gang, at han møder sit objekt uden for skærmens begrænsninger. Han fortryder næsten, at han lod der gå så lang tid ... Han mærker sammentræknin-
gerne i mellemkødet, og han nyder suset, da sæden pumper ud i kondomet med kraftige ryk i rejsningen.

Den spinkle, rødhårede kvinde under ham ser pludselig lettet ud. I hendes erhverv kommer freden ofte lige efter den mandlige ejakulation. *Men ikke i dag, min pige*, tænker han. *I dag bliver det anderledes, end du er vant til.*

– Det er nok nu, stop!

Hun fjerner lydigt sine fingre. Hun trygler om nåde præcis lige så hurtigt, som han har forventet.

– Vil du ikke nok gå? Jeg siger aldrig noget til nogen om det her. Nu har du jo fået, hvad du vil have, siger hun og nikker næsten umærkeligt med hovedet mod det fyldte kondom, der stadig sidder på hans pik.

Hendes tryglen tager til. Hun klamrer sig til et spinkelt håb.

– Du må selvfølgelig komme her, så tit du vil, og du må se mig lege med mig selv hver eneste gang, hvis det er din ting. Du skal selvfølgelig ikke betale for noget, for dig er det gratis, min skat. Vil du ikke nok lade mig være nu? tigger hun med en stemme grødet af angst.

Det er, som om hun trods hans tavshed allerede kender hans svar. Tårerne vender tilbage. Han bryder sig ikke om kvinder, der græder. Han finder dem svage og hysteriske. Gråd

er svaghed. Svaghed er ikke guddommelig. Svaghed ... skal straffes. Han tager ladegreb på pistolen. De mekaniske lyde sender ham tilbage til dengang ... De er lige ved at give ham næring til endnu en rejsning. Det er sådan, magt føles.

Følelsen bruser gennem hans blod, og han tager fat i hendes fugtige røde hår med sine stærke hænder. Han trykker lyd-dæmperen mod panden på det sted, han allerede har udpeget på forhånd. Med et næppe hørigt pift fra pistolen pynter han ringen færdig med en rød plet i midten. Pletten følges kort efter af en langt større rød plamage i hendes baghoved. På gulvet blander det purpurfarvede blod sig smukt i måneskinnet med den gullige masse og knogle-diamanterne fra hendes hovedskal.

Månen skinner på de slukkede øjne. Hun var alligevel ikke helt rigtig, tænker han ærgerlig.

Han lader hende falde tilbage på gulvet med en dump lyd og tager famlende kondomet af det nu halvstive lem. Han binder en knude på det og lader det falde ned i rygsækken. Han lader den stadig varme pistol forsvinde samme vej.

Op af tasken tager han i stedet en sort, sammenfoldet nylontaske. Han folder tasken ud på gulvet, åbner den og trækker den hen ved siden af det friske lig. Det tager ham kun få minutter at få den døde luder bokset ned i tasken. Hun er som en spurv i hans arme. Han roser sig selv for de mange timer i fitnesscentret, mens han nyder musklernes spillet på underarmene. Han lyner nylontasken og fløjter sagte en barnlig melodi, imens han bærer sin bylt ud til bilen.

Han lader hende falde ublidt ned i bilens rummelige bagagerum og går stadig fløjtende tilbage til klinikken for at

fjerne de sidste spor af aftenens udskejelser med rengøringsgrejet, han finder i det lille baglokale. Gulvet vaskes og skrubbes grundigt. Lugten af sved og kropsvæsker blander sig med duften af forårsblomster fra rengøringsmidlerne. Han ser sig omkring i den nedlagte slagterbutik en sidste gang, inden han smækker døren i bag sig, starter bilen og kører målrettet mod landets eneste flod. Han kører med bilruden åbnet en anelse på klem. I det fjerne kan han høre en nattegal synge i pile-skovene. Snart vågner hans kone.

Han må hellere skynde sig. Det er hans tur til at aflevere de små i børnehaven, tænker han, mens han fløjter sagte og fornøjeligt.

Han trykker hårdere på speederen, og bilen skyder fremad.

Kapitel 2

Kristian Wang folder tøj. Han folder det på sin egen måde og ikke efter husets foreskrevne reglement. T-shirt efter T-shirt bliver til uformelige klumper tekstil ovenpå tørretumbleren. Klumper, han umuligt kan stable i skabet jævnfør førnævnte reglement. Kristian finder en næsten masochistisk nydelse i sin udåd.

Han kigger ud ad badeværelsets dør og ind i den lyse stue. En stor grå sofa med en tilhørende chaiselong dominerer rummet sammen med adskillige kridhvide lammeskind, der ligger spredt med rund hånd på lejlighedens gulv og stole. Kristian smiler for sig selv, da hans fantasi gør lammene levende. Anne ville næppe kunne se komikken med levende husdyr i deres cremefarvede hjem, tænker han med et højt fnis og opgiver at stable mere vasketøj. Opgaven er omsonst, og samtlige tøj-kugler bliver alligevel foldet på ny, så snart hun træder ind ad døren. I stedet kyler han de håbløse tekstilkugler ned i sin kommodeskuffe i soveværelset. Katten Rolf troner ovenpå møblet på et af de blændende hvide lammeskind. Den ænser ham knap fra sin ophøjede position som prinsen af Valby, hvor Kristians nye hjem befinder sig.

Han tøffer gennem lejligheden i sine kameluldshjemmesko og finder sine cigaretter i skuffen i det pertentlige køkken. Han åbner vinduet til gården og skal netop til at tænde cigaretten, da det pusler ved fordøren. Lyden af nøglen, der drejes i låsen, efterfølges af lyden af en dametaske, der bliver sat tungt på det dertil indrettede og perfekt hvidpatinerede møbel

i entreen. Han kan høre hende pruste, inden hun kommer ud i køkkenet med to indkøbsposer i hænderne.

– Hej skat, siger hun og luftkysser ham, mens hun kigger strengt mod cigaretten mellem hans fingre.

– Ej! Jeg troede, du var holdt op! Det havde vi da aftalt, vrisser Anne til ham med munden sat som en smal, hvid streg.

Kristian når ikke at svare på det helt åbenlyse, men han når dog lige at fiske en brødebetyngt mine frem fra arsenalet, inden hun vrisser videre.

– I det mindste kunne du have så meget respekt for vores fælles hjem, at du gik helt udenfor, når du skal ryge på de der, siger hun med skuffelse i stemmen og peger på cigaretten med en anklagende pegefinger.

Kristian er lige ved at grine, men besinder sig i sidste øjeblik. Udtrykket *vores fælles hjem* er jo nærmest absurd.

Han ser sig omkring i det, der indtil for et lille års tid siden var sygeplejerske Anne Østerbæks feminine drømmebolig. Men som altså nu har erstattet sommerhuset ved Roskilde Fjord som hans hjem.

De begyndte at se hinanden kort tid efter sagen om det bestialske mord på Sarah Bergman i SM-klubben *Komplekset*. En sag, hvor han selv var tilknyttet Politiet som ekstern konsulent. En sag, hvis opklaring næsten havde kostet Kristian livet. Anne havde været hans sygeplejerske på Riget, da han vågnede efter at have været forsøgt druknet i Esrum Sø af Sarah Bergmans morder. Kun imponerende mod og snarrådighed fra kriminalassistenten i Drabsafdelingen, Susan Hviid, havde reddet hans liv den iskolde novembernat for snart et år siden.

Susan Hviid, der nu for længst er sendt videre til en stilling hos Kriminalpolitiet et sted i provinsen, tænker han og mærker et underligt og uforklarligt savn i hjertet efter den kvinde, der reddede hans liv.

Få uger efter sagens afslutning havde Anne Østerbæk sendt ham en kort sms, han kunne læse på sin nedslidte Nokia-telefon: *Flotte fyr, vi skal da på date, knus fra Florence Nightingale.*

Det var selvfølgelig hans gamle ven, kriminalkommissær Michael Bach, der havde givet hende Kristians telefonnummer. Han sender sin bedste ven en kærlig tanke dog iblandet en smule malurt over, at han nu er tvunget til at ryge i smug udenfor i sit eget hjem. Kærligheden og fascinationen havde blomstret hurtigt og intenst mellem sygeplejersken Anne og konsulenten Kristian. De to ensomme mennesker, begge i begyndelsen af fyrrerne, havde først fået viklet sig ind i hinandens kroppe, dernæst i hinandens inderste følelser og nu altså også ind i hinandens *fælles hjem*. Ensomhed var blevet afløst af tosamhed og single-tristesse af samhörighed og inderlighed.

For få måneder siden havde Kristian sagt farvel til sin nabo i sommerhuset, den pensionerede embedsmand Evan Albrecht med de gode forbindelser til PET. Og med Rolf i én taske og sine få og vigtigste ejendele i en anden havde han lånt hr. Albrechts olivengrønne Jaguar og efterladt både sommerhus og sin elskede Honda-motorcykel i skoven ved fjorden for at flytte sin base ind til Anne i Valby.

Han havde dog først gjort et enkelt stop nogle få hundrede meter fra sit gamle hjem og givet kromutter Jytte på stamværtshuset *Jægerhytten* en kærlig omfavelse. En handling, der havde udløst både en tåre i den garvede kromutters øjenkrog

og et jaloux blik fra hendes ruhårede gravhund, Maja. Jytte havde nu ikke haft nogen endegyldig grund til at blive så berørt over afskeden. Kristian og Anne havde trods alt aftalt at beholde sommerhuset og med tiden sætte det i stand og gøre det til deres fælles feriebolig. En plan, der dog indtil videre var sat på standby. En standby udløst af rene og skære økonomiske forhold.

Kristians firma, Wang Security, havde ikke ligefrem været overrendt af kunder det seneste års tid. Nogle enkelte sager om overvågning af utro ægtemænd og ditto kvinder var stort set al den forretning, det var blevet til. Hans gamle chef i Drabsafdelingen, Markus Olesen, som i sin tid havde hyret ham som konsulent på sagen om mordet på Sarah Bergman, havde Kristian intet hørt fra i det forgangne år. Og godt det samme. Markus Olesen er mildest talt ikke på listen over vigtige mennesker i Kristians liv ...

Annes anklagende stemme river ham brat ud af minderne.

– Har du ordnet vasketøjet, Kristian?

Han fordrejer sandheden en kende og mumler med en slet skjult hvid løgn noget om, at han skam har ordnet det. Annes ansigt finder ind i mere venlige folder, og hun bevæger sin lille, tætte krop nærmere hans knap et hundrede og halvfems centimeter senede og dog muskuløse korpus. Hun står på tær og aer Kristians næsten skaldede isse, hvor kun de lyse stubbe yder kærtegnene modstand. Han mærker hendes læber mod sine, dufter hendes ferske ånde, og han er bevidst om, at hans rødblonde skæg kradser hendes amorvbue.

Annes krop dufter af parfume, industrielt vaskepulver fra Riget og en lille smule af ophidset sved. Kristian taber den

utændte cigaret på køkkengulvet, og med sine slanke og stærke hænder hiver han ivrigt hendes hvide sygeplejerskekittel åben og trækker de løse uniformsbukser ned om hælene. Hans pik bliver øjeblikkeligt stiv, og han åbner sine bukser. Hendes tunge finder hans. Sammen indleder de en rutineret og våd dans, mens hendes åndedræt bliver hurtigt og stakåndet. Der undslipper hende et hæst støn, da han skubber hende ned på køkkengulvet og trænger ind i hende uden yderligere forvarsel. Hun er fugtig og klar til ham. Hun er altid klar til ham. Erotikken, dén har de til fælles. Han løfter sig op på armene, mens han bevæger sig dybt og rytmisk i hendes indre. Annes krop leger med og følger hans mindste bevægelser. Kristian åbner sine øjne og ser ind i hendes lukkede og nydende ansigt. Han kniber øjnene sammen, og pludselig ser han ikke længere Anne.

Han ser i stedet hende, hende, der gjorde hans dag og reddede hans nat. For Kristian er der kun én kvinde, der har gjort det, og denne ene er for altid hans Elisa. Med blikket fæstnet til Annes ansigt, der langsomt transformerer sig til en ung Elisa, støder han hårdere og dybere i hende. Med en hulken, der kommer bag på ham, får han snart efter sin udløsning, idet han samtidig mærker Annes underliv trække sig sammen om hans pik i spasmer. Hun stønner sin orgasme ud mellem sammenbidte læber. Anne har en helt anden måde at få udløsning på end Elisa, der aldrig havde bidt nydelsen i sig.

Anne river ham ud af savnet og den pludselige tristhed, og hun fejltolker komplet den tåre, der har sat sig i hans øjenkrog som værende ømhed for hende. Forelsket kysser hun den blidt væk og slikker tåren i sig. Kristian putter sig skamfuld ind

til hendes hals. Han kan mærke deres fælles safter løbe ud af hende, da hans lem langsomt slappes. Skammen vokser med et tilsvarende tempo, som safterne render ud. Nu kommer der en plet på de lyse gulvbrædder, tænker Kristian pragmatisk.

Anne krammer ham lykkeligt, mens hun spinder, som var det Rolf på en varm septemberdag.